

STRANDSKYDD, MILJÖBALKEN 7:13, 15

Anhållan om upphävande av strandskydd är insänd till länsstyrelsen 2005-03-30. Planbeskrivning och Miljökonsekvensbeskrivning innehåller uppgift om de skäl som kommunen åberopar för att skyddet skall upphävas.

Länsstyrelsen har i sitt granskningsyttrande 2005-06-03 meddelat att Länsstyrelsen avser att upphäva strandskyddet.

LANDSKAPSBILDSSKYDD, NATURVÅRDSLAGEN 19 §

Anhållan om upphävande om landskapsbildsskydd är insänd till länsstyrelsen 2005-03-30. Planbeskrivning och Miljökonsekvensbeskrivning innehåller uppgift om de skäl som kommunen åberopar för att skyddet skall upphävas.

Länsstyrelsen har i sitt granskningsyttrande 2005-06-03 meddelat att: "Det gamla förordnandet till skydd för landskapsbilden saknar, enligt länsstyrelsens uppfattning, aktualitet i dagens situation, dvs. i tätortsmiljö. Förordnandet bör därför upphävas inom planområdet."

SAMRÅDET PBL 5:20

Samrådet har utförts 2005-03-29 till 2005-04-26. Samrådsmöte har hållits i Haparanda stadshus 2005-04-13. Samrådsmötet besöktes av sammanlagt 2 personer varav samtliga var positiva till planen. Mötet besöktes även av Haparandablads representant. Samrådet har hållits skriftligen med fastighets- och sakägare, berörda myndigheter, berörda kommunala förvaltningar och nämnder samt närboende. Samrådet, samrådsmötet har kungjorts i ortstidningarna NSD, NK och HB. Planen har funnits utställd på Stadshuset.

INKOMNA SAMRÅDSYTTRANDEN

Under samrådstiden inkom totalt 9 samrådsyttranden fördelat enligt följande:

Länsstyrelsen

4 från övriga myndigheter

2 från allmänheten

2 från övriga remissinstanser

SAMRÅDETS STÄLLNINGSTAGANDE

Inlämnade synpunkter från sakägare har blivit bemötta och till största del tillgodosedda.

Synpunkter som inte blivit tillgodosedda under samrådet

Ytterligare lokaliseringalternativ och exploateringsalternativ i miljökonsekvensbeskrivningen.

Förtydligande angående ansökan vid fyllning i vatten har inte infogats eftersom detta inte är aktuella med planens genomförande.

UTSTÄLLNINGEN, PBL 5:23

Utställning av planförslaget har utförts av Haparanda stad under tiden 2005-05-10 till 2005-06-07. Utställningen kungjordes i ortstidningarna NK, NSD, HB 2005-05-10. Utställningen hölls på Haparanda Stadshus, Torget.

Utställningshandlingarna bestod av samrådsredogörelse, planbeskrivning, genomförandebeskrivning, plankarta, illustration, miljökonsekvensbeskrivning, grundkarta och fastighetsförteckning enligt 5:19 PBL och 5:21 PBL

INKOMNA UTSTÄLLNINGSYTTRANDE

Under utställningen följande 7 yttranden inkommit:

- Länsstyrelsen (Y1)
- 4 från övriga myndigheter (Y2-Y5)
- 2 från allmänheten / övrigt yttrande. (Y6-Y7)

Y1, Länsstyrelsen

Länsstyrelsen delar kommunens uppfattning att det är ytterst angeläget att möjliggöra en etablering av storskalig handel i Haparanda som en del av På Gränsen-projektet. Den nu föreslagna lokaliseringen har, från den synpunkten, stora fördelar. Länsstyrelsen bedömer samtidigt att ett genomförande av det utställda planförslaget kommer att medföra en betydande påverkan på Stadsvikens naturvärden och värden för friluftslivet.

Vid en avvägning mellan det starka samhällsintresset av att möjliggöra den aktuella handelsetableringen och exploateringens stora påverkan på Stadsvikens naturvärden, gör länsstyrelsen den samlade bedömningen att bevarandeintresset i detta fall måste vika och att planförslaget på ett lämpligt sätt medverkar till en långsiktigt hållbar utveckling i Haparanda.

Länsstyrelsen har inte några invändningar mot planförslaget som skulle kunna leda till att beslutet att anta detaljplanen behöver prövas enligt 12 kap. 1 §, plan- och bygglagen.

Planförslaget

Planförslaget omfattar ett ca 13 hektar stort område för handelsändamål och är beläget mellan Stadsviken och väg E 4, omedelbart norr om den befintliga bebyggelsen i Haparanda stad. Planområdet gränsar i väster till väg 99 mot Pajala och i öster till den befintliga tullstationen. Det föreslagna handelsområdet utgör den västligaste delen av det s.k. På Gränsen-projektet och möjliggör etablering av mycket storskalig handel. Enligt förslaget får området bebyggas med totalt 46 000 m² bruttoarea och med 12,0 m som högsta tillåtna byggnadshöjd. Kommunens motiv för planförslaget är bl.a. att, genom den typ av handelsetableringar förslaget möjliggör, kunna behålla en större del av den köpkraft som finns i kommunen samt att bidra till att öka turismen i kommunen. Planförslaget är utställt under tiden 10 maj-7 juni 2005. Inför utställningen har kommunen förtydligat grundkartan och något minskat handelsområdets utsträckning i Stadsvikens strandzon. Den genomgående gång- och cykelvägen föreslås nu utgöra allmän plats och i förslaget tas också ställning till Kråklundsbackens utlopp. Miljökonsekvensbeskrivningen har reviderats. I övrigt stämmer det utställda förslaget i huvudsak överens med samrådsversionen.

Länsstyrelsen har den 29 april 2005 yttrat sig över samrådsversionen av planförslaget. Länsstyrelsens synpunkter i samrådsyttrandet är delvis tillgodosedda i det utställda planförslaget.

Länsstyrelsens yttrande Planeringsförutsättningar

Planområdet ingår i det större område längs hela Torne älvs sträckning som bedömts vara av riksintresse för naturvården och friluftslivet enligt bestämmelserna i 3 kap. 6 § miljöbalken. Torneälvens vattenområde (inkl. Stadsviken) utgör ett s.k. Natura 2000-område och omfattas därmed även av de särskilda bestämmelserna för hushållning med mark och vatten i 4 kap. 1 och 8 §§ miljöbalken.

Stadsviken, med omgivande strandområden och våtmarker, är således av riksintresse med hänsyn till dess naturvärden (främst för fågellivet) och värden för friluftslivet men också av stort lokalt värde som ett tätortsnära naturområde. Ur ett regionalt perspektiv har Stadsviken som helhet höga ornitologiska värden med bl.a. häckande sångsvan och dvärgmå. Strandzonen och våtmarken vid Stadsvikens södra del, som påverkas av planförslaget, hyser de största ornitologiska värdena. För det rörliga friluftslivet är dock den del av strandzonen, som påverkas av planförslaget, idag till större delen svårtillgänglig på grund av den täta vegetationen. Den våtmark som ingår i planområdet har av länsstyrelsen bedömts vara av klass 3 ("vissa naturvärden").

Samtidigt måste konstateras att Stadsviken redan är avsevärt påverkad av omgivande bebyggelse och anläggningar (främst bebyggelsen på finska sidan) och av vattenreglering. Stadsviken är invallad för att reglera vattenståndet. För att tillföra Stadsviken friskt vatten sker inpumpning av älvvatten.

Norra delen av planområdet omfattas av det generella strandskyddet och av ett gammalt förordnande till skydd för landskapsbilden. Ett genomförande av planförslaget förutsätter att strandskyddet och skyddet för landskapsbilden upphävs för planområdet. Området ligger också inom ett fågelskyddsområde. Bestämmelserna i förordnandet reglerar dock endast jakt och förhindrar således i sig inte att planområdet exploateras.

Vissa konsekvenser

En exploatering av planområdet förutsätter att större delen av området fylls upp med mellan en och tre meter. Utfyllnad måste delvis ske ut i vad som vid högt vattenstånd utgör Stadsvikens vattenområde (jfr t.ex. förhållandena den 31 maj 2005). För att anlägga den redovisade gångvägen norr om handelsområdet måste utfyllnad ske även utanför planområdet.

Största delen av planområdet kommer att utgöras av byggnader och hårdgjorda ytor, vilket medför att stora mängder dagvatten måste tas om hand.

Exploateringen innebär att de naturvärden och värden för friluftslivet, som idag finns inom planområdet, i princip totalt kommer att utsläckas. Den redovisade nya gångvägen längs stranden kompenserar dock delvis värdet för friluftslivet. Eventuella åtgärder i andra delar av Stadsviken kan i viss mån kompensera bortfallet av de ornitologiska värdena.

Länsstyrelsens bedömning

Länsstyrelsen delar kommunens uppfattning att det är ytterst angeläget att möjliggöra en etablering av storskalig handel i Haparanda som en del av På Gränsen-projektet. Den nu föreslagna lokaliseringen har, från den synpunkten, stora fördelar. Länsstyrelsen bedömer samtidigt att ett genomförande av det utställda planförslaget kommer att medföra en betydande påverkan på Stadsvikens naturvärden och värden för friluftslivet.

Vid en avvägning mellan det starka samhällsintresset av att möjliggöra den aktuella handelsetableringen och exploaterings stora påverkan på Stadsvikens naturvärden, gör länsstyrelsen den samlade bedömningen att bevarandeintresset i detta fall måste vika och att planförslaget på ett lämpligt sätt medverkar till en långsiktigt hållbar utveckling i Haparanda. Länsstyrelsen utgår då från att det kommer att vara möjligt att ta omhand dagvatten från planområdet på ett sätt, som inte skadar Stadsvikens vatten. Vi förutsätter vidare att kommunen fullföljer planerna på att anlägga ett sammanhängande gångstråk runt Stadsviken samt att kompensationsåtgärder för de ornitologiska värdena kommer till stånd.

Mot bakgrund bl.a. av att Stadsviken redan idag är påverkad, bedömer länsstyrelsen att planförslaget inte kan anses medföra en sådan påtaglig skada, som avses i bestämmelserna i 3 kap. 6 §, miljöbalken. Av samma skäl anser vi inte heller att bestämmelserna i miljöbalkens 4 kap. utgör något hinder mot ett genomförande av planförslaget.

Länsstyrelsen bedömer vidare att det starka samhällsintresset av att möjliggöra den föreslagna exploateringen utgör ett sådant särskilt skäl som krävs för att strandskyddet ska kunna upphävas inom planområdet. Länsstyrelsen avser således att upphäva strandskyddet.

Det gamla förordnandet till skydd för landskapsbilden saknar, enligt länsstyrelsen uppfattning, aktualitet i dagens situation, dvs. i tätortsmiljö. Förordnandet bör därför upphävas inom planområdet.

Utfyllnaden i Stadsvikens vattenområde är, såvitt länsstyrelsen kan se, inte prövad av Gränsälvscommissionen. Länsstyrelsen bedömer att utfyllnaden utgör tillståndspliktig vattenverksamhet enligt 11 kap. miljöbalken.

Länsstyrelsen delar till viss del kommunens uppfattning att Stadsvikens roll som en del av Torneälven är överspelad då den numera är avskuren från huvudälven. Det kan ifrågasättas om kriterierna för Torneälvens utpekande som Natura 2000-område är relevanta för Stadsviken på grund av områdets nuvarande status. Länsstyrelsen avser därför föreslå regeringen att hos EU-kommissionen begära att Stadsviken undantas från Natura 2000-området. Innan en sådan ändring eventuellt har kommit till stånd, fortsätter dock miljöbalkens regler i 7 kap. 28a § att gälla, med krav på tillstånd för åtgärder som på ett betydande sätt kan påverka miljön i ett Natura 2000-område.

Länsstyrelsen bedömer att de utfyllnader i Stadsvikens vattenområde, som planförslaget förutsätter, kräver tillstånd enligt 7 kap. 28 §, miljöbalken. Mot bakgrund av att länsstyrelsen bedömer att Stadsvikens status som en del i Natura 2000-området kan ifrågasättas och med utgångspunkt endast från de förhållanden som idag är kända gör länsstyrelsen bedömningen att förutsättningarna för att kunna lämna ett sådant tillstånd är goda.

Kommentar:

Kommunen delar Länsstyrelsens uppfattning att det är ytterst angeläget att möjliggöra etablering av storskalig handel i Haparanda som en del av På Gränsen-projektet och att Mjärden är bäst lämpat för ändamålet.

Ansökan om eventuell fyllning i vatten enligt 11 kap. miljöbalken behandlas i samband med inlämnad ansökan till Finsk-Svenska Gränsälvscommissionen angående de åtgärder som skall utföras inom planområdet.

Länsstyrelsens krav på omhändertagande av dagvatten skall tillgodoses. Kommunen avser bedriva mätningar och om åtgärd krävs kommer dagvattnet att efterbehandlas.

Ansökan om tillstånd enligt 7 kap. 28 § miljöbalken utformas för berörda delar och inlämnas till berörd myndighet.

Kommunen noterar att Länsstyrelsen delar kommunens uppfattning om att strandskyddet och förordnandet om landskapsbilden bör upphävas inom kvarteret.

Kommunen arbetar sedan 2003 med Stads- och centrumutveckling tillsammans med medborgarna. Ett första steg var att i dialog med de boende upprätta förslag till utveckling av torget vilket börjar genomföras under sommaren 2005. Nästa steg är att utveckla vandrings-, natur- och rekreationsområden i ett projekt för stranden från Stadsviken i norr till naturreservatet Riekkola i söder. Arbetet bygger på intervjuer och enkäter om bl.a. stranden som inhämtades år 2003. Bärande idéer inom stranden är att skapa såväl lugna som livliga områden längs stranden som ett helt stråk. I norr stärks Stadsviken som ett grönområde genom att en vandringsled planeras runt hela viken (på svensk och finsk sida), fågeltorn anläggs och fåglarna häckningsmöjligheter stärks genom tillskapande av häckningsområden i norsvästra delen av viken och på den udde som går ned i viken norrifrån. I anslutning till riksgränsen vid E4 söder om Stadsviken planeras för en evenemangspark (ett grönt vardagsrum) inom På gränsen projektet. Nedanför Haparanda stad (Söder om E4 och till järnvägsbron) planeras en aktiv zon med bad och bollspel, scener etc. Söder om järnvägsbron skapas en vandringsled längs stranden och genom skog och över våtmarker för anslutning till Naturreservatet Riekkola och dess stigar och fågeltorn som ses över och reoveras vid behov. Stranden blir alltså hopknuten till ett enda långt (gränsöverskridande) stråk som skall tillgodose flera behov. Utkasten väntas vara färdiga för utställelse till allmänheten efter midsommar och finnas ute för synpunkter under minst åtta veckor.

Y2, Kommunstyrelsen, Haparanda stad
Inga erinringar mot planen

Kommentar: -

Y3, Lantmäteriet

Planens innehåll

Under samrådsskedet i planprocessen har Lantmäterimyndigheten avgivit synpunkter på förslaget. I det nu utställda förslaget har i allt väsentligt Lantmäterimyndighetens synpunkter beaktats.

Även om de av lantmäterimyndigheten i tidigare skede av planprocessen framförda synpunkterna tillgodosetts vill myndigheten, mot bakgrund av inkomna uppgifter under samrådsskedet, föra fram vissa ytterligare synpunkter. Synpunkterna tar sin utgångspunkt bl.a. i lokalkännedom som myndigheten besitter men också i den roll myndigheten faktiskt har i markanvändnings- och samhällsbyggnadsfrågor bl.a. i Haparanda.

Konsekvenser av genomförandet av detaljplan

All exploatering medför någon form av konsekvenser bl.a. för miljön. Också i samband med den nu planerade exploateringen kommer miljön att påverkas. En effekt blir att del av våtmarksområde kommer att omvandlas till kvartersmark för affärsverksamhet. Det måste dock hållas i minnet att den naturmiljö som finns i Stadsviken inte är naturlig utan en miljö som väsentligen är konstlad där vattenståndet upprätthålls med hjälp av vattenpumpning. Områdets miljövärden måste därför bedömas utifrån detta.

Samrådsyttranden i ärendet ger intryck av att området har betydande naturvärden och av Haparandaborna uppfattas som mycket betydelsefullt som rekreationsområde. Denna uppfattning är svårförståelig. Området utgör sank mark och är i huvudsak bevuxet med tät, risig lövskog som över huvud taget knappast är tillgängligt för allmänheten. Visserligen kommer den idag befintliga gång- och cykelvägen att stängas genom exploateringen men den ersätts av ny sådan i anslutning till allmän väg. Av illustrationskartan till detaljplanen framgår att avsikten dessutom är att anlägga en vandringsstig mellan planområdet och stranden. Härigenom kommer strandområdet i motsats till vad som gäller idag att vara tillgängligt för den vandrande allmänheten. Det är därför angeläget att denna vandringsled kommer till utförande.

Exploateringsgrad, fastighetsbildning m.m.

Planförslaget torde ha utformats utifrån det konkreta behov som planerade verksamheter har påvisat vilket bl.a. innebär en omfattande kvarters- och byggarea. Med den utformning kvartersområdet i planen har getts finns fullgoda förutsättningar att bilda för avsedd verksamhet lämpliga fastigheter samt anordna tillräckliga parkeringsmöjligheter, utfarter etc. på ett sätt som möjliggör den föreslagna användningen av området.

Särskilda skäl för strandskyddsdispens

Detaljplanen förutsätter att strandskyddsförordnandet upphävs inom del av kvartersmark. Särskilda skäl för detta är enligt Lantmäterimyndigheten följande.

Det strandnära området får en ökad tillgänglighet genom att en gångstig kommer att anläggas mellan planområdet och stranden.

Haparanda kommuns sammantagna nytta av exploateringen av ett område av måttlig betydelse som naturområde måste anses utgöra ett tungt vägande skäl att upphäva berört strandskyddsförordnande.

Lantmäterimyndighetens sammanfattande bedömning

Vid bedömningen av konsekvenserna av genomförandet av detaljplanen måste de negativa effekterna sättas i relation till vilka positiva verkningar för Haparanda nu aktuella företagsetableringar kan komma att innebära. Genomförandet av planen kan, tillsammans med önskade följd effekter i form av förverkligandet av På Gränsen-projektet i samverkan med Torneå stad, medföra att Haparanda/Torneå återtar sin historiska ställning som en viktig handelsstad i Bottenvikens nordligaste spets. I beaktandet av detta framstår den påverkan av naturmiljön som kommer att ske som mycket välmotiverad.

Lantmäterimyndigheten tillstyrker därför antagandet av det framlagda planförslaget.

Kommentar: Synpunkterna beaktas i den fortsatta planeringen.

Y4, Torneå stad

(Översättning)

Samhällsbyggnadsnämnden i Haparanda stad har begärt Torneå stads yttrande angående detaljplan för kvarteret Mjärden. Yttrandet gäller en offentlig utställning motsvarande den som beskrivs i den finska plan- och bygglagen (MRL 65 §), vilket delaktiga i planprocessen kan yttra sig om under tiden 10.5.-7.6.2005.

Torneå stad hänvisar till sitt yttrande i samband med samråd för detaljplanen (29.3.-26.4.2005) och kommer med följande kompletteringar:

Torneå stad och Haparanda stad har tillsammans undersökt olika placeringsalternativ för en ny typ av volymhandel och konstaterat att kvarteret Mjärden som man nu håller på att ta fram en detaljplan för, är bäst lämpat för det planerade ändamålet sett ur de båda städernas synvinkel samtidigt som den är en väl fungerande lösning när det gäller samhällsbyggande där man genom att ta hänsyn till naturförhållanden och befintlig miljö har kunnat minimera konsekvenserna av den här typen av verksamhet.

Detaljplanen för kvarteret Mjärden kommer inte att påverka stadsbilden mer än i ringa omfattning i södra delar av Stadsviken när man betraktar området från Torneå Länsiranta.

Kommentar: -

Y5, Vägverket region Norr

I vårt samrådsyttrande påpekade vi att föreslagen intern gata mellan väg E4 och parkering ligger för nära väg E4 och att utrymmet för vägområde på väg E 4 inte är tillräckligt tilltaget. Det förstnämnda har åtgärdats till föreliggande handling, medan vägområdet fortfarande är för snålt tilltaget. Utrymmet för vägområdet bör uppgå till 6 meter, vilket innebär att plangränsen måste justeras på en sträcka av cirka 100 meter längs väg E 4. Detta får bara marginell påverkan på det angivna parkområdet.

Vår tidigare anmärkning, att den cirkulationsplats längs väg 99 som föreslås i planen inte finns med i våra investeringsplaner och därför inte kan bekostas av statliga medel, kvarstår. Vi anser att cirkulationsplatsen är en viktig del i planens genomförande och måste utföras i direkt samband med att handelsområdet exploateras, bekostad av kommunen eller exploitören. Vi kräver därför att genomförandebeskrivningen ändras beträffande finansiering av cirkulationsplatsen.

Kommentar: Vägområdets avgränsning mot plangränsen/den kommunala parkmarken justeras i enlighet med yttrandet så att vägområdet längs hela sträckningen uppgår till 6 meter. Kvarvarande kommunal parkmark har fortsatt tillräckligt utrymme för de underjordiska ledningar som behövs. Kvartersmarkens avgränsning påverkas ej. Finansiering av cirkulationsplatsen löses i separat process. Vägverket inbjuds till fortsatta kontakter under hela planprocessens gång.

Y6. Folkpartiet Liberalerna Nedertorneå

Sida 16 (22) Fjärde stycket.

Att Haparandas och Torneås stadsmiljö är koncentrerad till området invid Väg 99 och E4, är en missvisande skrivning. Korrekt är, att det är planer på att koncentrera städernas centrum till detta område. Stadsviken är inte "sedan länge" en konstgjord vattenyta. För ungefär 6 år sedan började man pumpa in vatten till området, och utan denna inpumpning av vatten skulle viken ibland kunna vara torrlagd.

Historien om att det redan var känt att landhöjningen skulle torka ut viken är påhittad. Ryssland var inte alls intresserad av att få en fast förbindelse mellan Sverige och Finland. Historien berättar också att borgarna från Torneåstad ville tillhöra tsarens rike för att det skulle underlätta för handeln med öst. Därför ville man göra ett undantag från regeln att gränsen går genom djupaste älvfåran. D v s ryssarna brydde sig inte om landhöjningen, de ville däremot ha Torneåstad (handelscentrum). Därför lades gränsen genom denna flodarm. Landhöjningen som argument var nog inte aktuell just då. Linne undrade 50 år tidigare om havet sjönk eller landet steg när han upptäckte rester av havet på torra land. Men mycket längre än så hade inte teoribildningen kommit. (Källa: Kjell Lundholm, kulturhistoriker)

"Området är inte i sitt naturtillstånd", därför att: invånarna i Haparanda och Torneå inte har velat råda om närnaturen. S.k. framsynta politiker och tjänstemän beslöt att lägga E4 där den ligger nu och det har medfört att igenslamningen av viken har gått mycket snabbare än om naturen fått råda själv. Det skulle gå att återställa dess naturliga tillstånd genom att muddra kanalen och öppna norrut till huvudfåran och öppna rejält under E4 mot Torneälv. Vi skulle ge kanalen en öppen förbindelse med Torneälv och sluta pumpa vatten. Då skulle fisk ta sig obehindrat igenom Stadsviken och vi skulle kunna vara lika stolta över Stadsviken som stockholmarna är över Strömmen.

Det är sådant återställningsarbete man håller på med i andra länder, som äger Natura2000 område, för att bevara det till européernas framtid. Dessutom blir sådana områden viktiga för rekreation och turism. Den ekonomiska föreningen Heart of Lapland marknadsför redan nu det naturgeografiska förhållandet mellan Kalix och Torneälvsdeltat, som Nationalälvarnas rike. Här ser politiker Natura2000 dock som ett hinder för utveckling, som man helst undanröjer.

Det är ej sant att Stadsviken i stort sett skulle vara torrlagd utan konstgjorda åtgärder, och att detta var ett problem redan på 1970- och 1980-talen. En större yta skulle ha varit torr vid perioder av lågt vattenstånd i älven. "Största delen av området är idag en anlagd och delvis fylld parkmark." Avsläntningen till E4 och Väg 99 kan väl inte betraktas som parkmark!? Att projektet inte skulle ha några stora negativa konsekvenser för miljön bestrids av Länsstyrelsens yttrande. Länsstyrelsen tyckte dessutom att naturinventeringen i miljökonsekvensbeskrivningen av området var undermålig och bör kompletteras med en fördjupad inventering av flora o fauna.

Sida 17 (22) Andra stycket.

Att området lämpar sig för bebyggelse är en sanning med modifikation. Det måste transporteras 46 tusen kbm jord för att det ska bli lämpligt att byggas på. En bäck måste läggas om. Jämfört med området vid Bilprovningen är Kv. Mjärden mycket sämre. Området vid Bilprovningen är i princip färdigt med avröjning och bebyggelse, marken består av grus. Ledningar är redan dragna.

Sida 17 (22) Tredje stycket, rad 11-17.

Det som skrivs här anser Länsstyrelsen inte gälla, i och med att större delar av området ligger utanför den area som Gränsälvscommissionens beslut den 28 juni 2002, avser.

Sida 17 (22) om fågelskydd.

Området är beslutat får skydd av dvärgmåsar och med att den utgör Finlands viktigaste lokaler för denna art. Finland har åtagit sig att skydda just den arten. Södra Stadsviken är ett viktigt häckningsområde för skrämmåsar och dvärgmåsar, och tillräckligt med sådana häckningsplatser har inte norra Stadsviken, som dessutom översvämmas. Vidare har södra Stadsviken en potential att hysa häckningsplatser åt den rödlistade svarthake dopping. Vegetationen är sådan att den skyddar våtmarksområdet från insyn och störningar från vägen. Kråklundsbäcken håller våtmarken i södra Stadsviken med vatten och håller detta våtmarksområde aktuell. Sångsvanen häckar för fjärde året i rad, och är enligt EU en skyddad art. Att det finns bättre fågellokaler i kommunen i övrigt är inget argument för att förstöra en fågellokal närmast staden. Kommunen verkar inte heller ha insett vikens ekologiska funktion: våtmarken renar vatten. Södra Stadsviken används dessutom i utbildningssyfte för t ex Marielundsskolans elever när de ska få kunskap om fåglar. Sångsvanen är ett tacksamt objekt. Det är närheten som gör att lärarna har tid att åka dit med eleverna. Det är dessutom märkligt hur kommunen i tidigare ansökan om interregionala EU-bidrag till restaurering av Stadsviken kallar området som en viktig fågelsjö. Samtidigt försämrar man genom planering av Kv. Mjärden förutsättningar för denna fågelsjö.

Sida 18 (22) Första stycket, rad 3.

"Haparanda kommun har valt att satsa på centrumnära handel. . . "

Detta är en omvändelse under galgen. Först har man slagit sönder den naturliga centrumkärnan i Haparanda. För att råda bot på detta har man kommit på På Gränsen projektet istället för att nyttja de förutsättningar som finns inom den gamla bebyggelsen i Haparanda centrum. Observera dessutom att det mesta av den nya affärsetableringen i Torneå sker idag på Torppi-området, och inte i centrum. Att nu förändra den ursprungliga planen för På Gränsen projektet till ett antal köplådor går stick i stäv med de tankegångar som tidigare funnits om På Gränsen projektet. Därför är en etablering av dessa köp lådor vid Bilprovningen ur miljö- och stadsbildssynpunkt en betydligt bättre och vackrare lösning.

Sida 18 (22) Första stycket, rad 5.

"Kommunen finner det inte rimligt. ." Boverket m.fl. var nöjda med den ursprungliga planen. De har inte yttrat sig över Kv. Mjärden och köplådor i centrum.

Externhandel i centrum leder till ökad biltrafik i centrum. För inte släpas väl soffan hem för hand!? Är det meningen att biltrafiken i centrum ska öka?

Sida 18 (22) Andra stycket.

Avståndet från Kv. Mjärden till godsbangården är så stor att man behöver lastbil för att lasta varorna från tåget. Lastbil behövs inte med stickspår direkt från godsbangården till företagets varulager. Järnvägsspåret kan göras med dubbla spårvidder så att även export av varor till öst är förberett.

Sida 18 (22) Tredje stycket, sista raden.

Länsstyrelsen är inte alls förtjust i att det byggs köp lådor och parkeringsplatser, och finner att det strider mot Gränsälvscommissionen beslut. Kommunen har i sin markreserv tillräckligt med industrimark. Beteckningen "industrimark" för området vid

Bilprovningen är enligt den nu gällande översiktsplanen. Denna plan är dock under omarbetning och området kan med lätthet ändras till "handels och industri" i den nya planen.

Trafik

Det är svårt att planera trafikmängder. Jämför med vad som händer i Luleå på Storheden. Trots de planerade rondellerna kommer det tidvis att uppstå trafikproblem på E4 och Väg 99, vilket medför en betydlig ökning av utsläpp i luften. Detta problem går lättare att lösa genom att bygga vid Bilprovningen där avgas luften tas upp av kringliggande skog och inte kommer till stadens centrum. Vägverket har redan färdiga ritningar på utfarter till E4 från kvarteret där Bilprovningen

Kommentar: Kommunen anser inte att yttranden är sakägare men bemöter skrivelsen i informationssyfte.

Allmänt

Om arbetet med gränsdragningen och gränstraktaten finns att läsa i "Haparanda efter 1809, Tornedalens historia III", kapitel 2.

Väg E4 och väg 99 är riksintresse för kommunikationer.

Miljökonsekvensbeskrivningen har kompletterats till utställningshandlingarna.

Planeringsinsatser för att utveckla vandrings-, natur- och rekreationsområden pågår i ett projekt för stranden från Stadsviken i norr till Riekkola i söder inom det stadsutvecklingsarbete som kommunen bedriver tillsammans med medborgarna sedan 2003.

Trafiken är löst med flera anslutningspunkter från såväl finsk som svensk sida för att föra trafikarbetet så smidigt som möjligt. Kvarteret blir lätt att nå från städernas centrum, från Väg E4 och från väg 99.

Länsstyrelsen har i sitt granskningsyttrande tillstyrkt planen.

Fågelskydd

Fågelskyddsområdet har behandlats genom hela projektets gång. Området reglerar endast skydd mot jakt av fågel och omfattar ett land- och vattenområde med stranden och Storgatan med all sin bebyggelse för hela Haparanda stad från järnvägsbron i söder till mindre delar av Stadsviken i norr. Skyddet inrättades genom föreskrifter 26 mars 1965 för att undvika att fåglar jagades med skjutvapen intill tätbebyggda områden. Projektet vare sig inverkar på eller påverkar bestämmelserna. Området är vare sig aktualiserat, föreslaget eller beslutat för något övrigt nationellt eller internationellt skydd av någon part. Mycket bättre fågellokalerna än Stadsviken finns inom kommunerna i rik omfattning för vår naturliga flora och fauna. Se även övriga yttranden.

Området och landskapsbild

Haparanda har en mycket värdefull natur, rik på älv, bäckar, skärgård, kust, sjöar och stränder i naturtillstånd med goda förutsättningar för en naturlig och varierad flora och fauna. Stora delar av naturen är så värdefull i sitt naturtillstånd att den är skyddad genom Naturreservat och Nationalpark. Inom kommunen med för norrbottensmått liten yta finns mer än 20 naturliga sjöar, uppemot 100 öar och skär, 100-tals kilometer skärgårdsstränder och långt mer än 50 km strand mot Torneälven, del av Sangisälven samt två större bäckar med Keräsjoki och Aavajoki.

Stadsviken befinner sig i direkt närhet till kommunernas urbana miljö och städernas centrum invid Väg 99 och Väg E4. Haparandas och Torneås urbana miljö är koncentrerad till detta stadsområde och städerna utvecklar stadsmiljön kring befintlig centrumbebyggelse. Planerna har redovisats sedan 1995 i idéskisser, utvecklingsplaner, genomförandeplaner, vattendomar, svensk – finska översiktsplaner och detaljplaner. Stadsviken är sedan länge till följd av landhöjningen en konstgjord vattenyta som upprätthålls endast genom städernas inpumpning av älvvatten i två steg till området. Utan denna inpumpning av vatten skulle viken vara torrlagd. Vattennivån i Stadsviken regleras genom pumpning och dämning till en vattenyta på + 1,6 till + 1,8 möh. Stadsvikens botten ligger typiskt på + 0,6 möh vilket är det samma som Torneälvens yta i höjd med Norra Suensaari och "inflödet" till Stadsviken. Problematiken med att viken genom landhöjning skulle komma att avskiljas från älvens vattenflöde var kända redan vid arbetet med gränstraktaten år 1810 mellan dåvarande Sverige och Ryssland. Under hela städernas historia har också Torneälvens naturliga huvudfåra gått på ön Suensaaris östra sida. Området är inte i sitt naturtillstånd utan är det enda konstgjorda vattenområdet inom kommunerna. Stadsviken är omgärdad av bebyggelse och vägar i dagsläget och utgör inget hinder för att utveckla de två befintliga kommunernas urbana miljöer i städerna Torneå och Haparanda utifrån formella eller naturskyddsskäl då projektet inte har några stora negativa konsekvenser för miljön och den påverkan som

kan väntas är väl utredd och beskriven genom hela projektet. Kommunen önskar framföra att Stadsviken inte är påverkad av både regleringar och omgivande anläggningar utan direkt beroende av dem, utan dessa stadens anläggningar så skulle den konstgjorda sjön Stadsviken vara i stort sett torrlagd vilket var ett problem under 1970 och 1980 talen. Utan den av städerna anordnade inpumpningen av vatten skulle igenslamningen av viken ha gått fortare. Största delen av berört markområde är i dag en anlagd och delvis fylld parkmark med planteringar och gräsytor som klipps och sköts av kommunens parkförvaltning. Inventering av planområdets naturmiljö och de närliggande strandområdena har utförts i samband med Genomförandeplanen för På Gränsen-området. Inventeringen delges i miljökonsekvensbeskrivningen.

Natura 2000, Vattendom

Berört planområde ligger inom den Finsk-Svenska Gränsälvscommissionens prövningsområde och vattendom för åtgärder har meddelats av tillståndsmyndigheten 2002-06-28. I prövningen har även frågor om skyddsområden behandlats och kommissionen har konstaterat att hinder mot planerade åtgärder ej föreligger. Gränsälvscommissionen konstaterade i domen att området inte berörs av de Natura 2000 beslut som gäller för Torne älvs avrinningsområde. Vattendomen 2002-06-28 innehöll krav på kontroll av vattenkvaliteten för vattenområdet. Kontroller har utförts sedan 1999 och projektet har inte lett till några negativa effekter på vattenkvaliteten. Inga andra miljömässiga eller övriga olägenheter av projektet har kunnat konstateras vare sig för befolkningen eller flora och fauna.

Kommunens uppfattning är att de områden som i första hand skall skyddas är de som har verkliga naturvärden och inte att skydden och trovärdigheten hos skyddsinstrumenten skall devalveras genom att påverkade områden och stadsmiljöer avsätts till reservat eller annat skydd som ej är befogat. Avsätts påverkade områden till reservat eller skydd och därigenom jämföras med opåverkade naturområden kommer allmänhetens förtroende och förståelse för skyddsformerna att skadas. Konstgjorda områden av parkkaraktär som Stadsviken bör inte jämföras med områden som Matkakoski, Kukkolaforsen, Sandskär eller Karungiselet eftersom nätverket då motverkar sitt syfte genom att devalvera värdet på de skyddsvärda områdena när man skyddar dem med samma argument. Haparanda stad önskar också påminna om Miljöbalken 4 kap 1§ vilket rör samtliga orter invid såväl Kalix- som Torneå älv.

Externhandel och Infrastruktur, Alternativ lokalisering

Alternativa lokaliseringar har utretts tillsammans med Torneå stad i kommunernas arbete med Vision 2020 och kommunernas översiktsplanearbete. Haparanda kommun har valt att satsa på centrumnära handel i stället för externhandel och visat detta med Vision 2020, översiktsplan fördjupning På gränsen samt vid arbetet med fördjupningen av centralorten 2005. Kommunen finner det inte rimligt att ifrågasätta sitt eget långvariga planeringsarbete som används som ett gott exempel av Boverket, Nordiska ministerrådet och Svenska kommunförbundet. Kommunen ser heller inte i första hand industriområden som lämpliga för handel utan arbetar för mer bostäder, arbetsplatser och handel i centrummiljön för att undvika miljöbelastande externa separata handelscentrum utan kontakt med städernas boende eller boendemiljö. Närheten till Mjärden visas av dessa ca: avstånd via GC-väg/bilväg: Konsum 350 m, Kraftområdet 500 meter, Torneå - Länsiranta 550 m, Gallerian/Storgatan 700 m, Korsning Storgatan/Köpmansgatan 850 m, Torget 960 m, Norrmalm 1000 m vilket gör att samtliga områden kan samverka med etableringar på Mjärden. Kvarteret kommer således att binda ihop handelsområdena längs Storgatan, vallen, Norrmalm Kraftområdet och centrala Torneå.

Externhandel utanför befintliga tätorter leder till ökade trafikmängder och ökat bilberoende inom tätorten vilket ej eftersträvas i Haparanda.

Mjärden har god infrastruktur med direktkontakt med Europaväg E4 och Riksväg 99, närhet till Europaväg E8 på finsk sida samt är på ett vägavstånd av 2000 m från nuvarande godsbangård i Sverige (mot 1800 m för exempelvis Bilprovningen-Torneå Bangård) och 2100 m från nuvarande godsbangård i Torneå (mot 4700 m för exempelvis Bilprovningen- Torneå Bangård). Även all övrig infrastruktur (fjärrvärme, el, vatten, avlopp, Gång- och cykelvägar etc) finns i dagsläget i direkt närhet av Mjärden.

Industrier lokaliseras företrädevis separerat från boendemiljön. Om industrimark tas i anspråk för handel måste också nya områden för industri tillskapas för att möta behovet av industrimark. Området kring Bilprovningen är i alla övergripande planer liksom i Översiktsplan och detaljplan utpekats som industrimark medan Mjärden såsom Länsstyrelsen anger utpekats som lämplig för handel.

Se även övriga inkomna yttranden.

Y7, Norrbottens ornitologiska förening, Luleå

Norrbottens Ornitologiska förenings bedömning är att detaljplanen för kv Mjärden, Haparanda stad strider mot miljö balken och plan- och bygglagen vid flera punkter med hänsyn till naturvärden, främst fågellivet. I Miljökonsekvensbeskrivningens fågellivsdel finns vissa brister och felaktigheter som vi vill tillrättalägga.

Stadsviken som fågelokal

Stadsviken består av ett igenväxande gammal älvfåra som är en viktigt lokal för flera fågelarters reproduktion. Strandbuskar och vegetation ger skydd för många häckande fågelarter på våren och deras dunungar under de första levnadsveckorna. Vatten till Stadsviken pumpas från norra änden av viken, då naturligt vattenflöde har förhindrats med byggandet av Golfbanan, skyddsvallar, kanaler och vägar med smala trummor så att islossning och vårfloede inte kan strömma genom viken och naturligt forma botten av viken. Efter de senaste regleringarna av vattennivån kommer vattenkvalitén att försämrats och den naturliga fiskevandringen till viken förhindras. Dessa orsakar svårigheter för fiskätande fåglar, som doppingar att mata sina ungar.

Stadsviken är en unik fågelokal i Norrbotten, viken är det nordligaste fäste inom Sverige för fågelarter som sothöna och skäggdopping. Fågelfaunan består av nordliga arter bl.a. (Salskrake) östliga arter (Dvärmås) och sydliga arter (Sothöna, skäggdopping) dvs. utbredningsområdet för många arter överlappar varandra precis i Haparanda-Torneå området, vilket resulterar i en unik fågelfauna som inte kan hittas i andra fågellokaler inom Sverige. Den häckande sångsvan i viken, närmare än en kilometer från Stadshuset, kan ses som ett bevis på en bra tätortsnära fågelokal. I eller vid Stadsviken häckar eller har häckat ett flertal fågelarter som finns med i EU:s fågeldirektivs bilaga 1 (Svarthakedopping, sångsvan, salskrake, grönbena, fisktärna, silvertärna.) Inom EU skall dessa arter ha ett speciell skyddsvärde. Inom Haparanda kommun finns ingen lika god fågelokal som Stadsviken trots stor mängd sjöar och våtmarker inom kommungränser. Stadsviken är med i Finnish Important Bird Areas (FINIBA) vilket bevisar värdet av området för den biologiska mångfalden. Inom Finland är området klassats som nationell viktig fågelokal och saknar motsvarighet i norra Finland. Stadsvikens fågelfauna har blivit noggrant följts upp av ornitologer sedan början av 1970-talet när vikens ornitologiska värden höjdes genom etableringen av skäggdopping.

Miljöbalken samt Plan- och Bygglag

Enligt Plan- och Bygglag (1987:10) 1 kap 6§ För att mark skall användas för bebyggelse skall den vara från allmän synpunkt lämplig för ändamålet. Strandområdet med sly och ris kan ej ses som lämplig byggmark med tanke på stort behov av massbyte under byggnader och vägar inom kv Mjärden. I Miljöbalken 3 kap 1 § står "Mark och vattenområden skall användas för det eller de ändamål för vilka områdena är mest lämpade med hänsyn till beskaffenhet och läge samt föreliggande behov. Företräde skall ges sådan användning som medför en från allmän synpunkt god hushållning" likaså i 3 kap 6§ sägs om områden som är av riksintresse för naturvården skall skyddas.

Enligt Miljöbalken 2 kap. 2§ skall all som avser att bedriva en verksamhet som orsakar skada eller olägenhet för miljön skaffa den kunskap som behövs för att skydda miljön ... dvs en inventering av fågellivet måste utföras innan eventuella mark- och byggnadsarbeten påbörjas för att kunna utvärdera den skada som projektet kan komma att orsaka. Denna inventering skall därefter ligga till grund för fastställande av de kompensationsåtgärder som skall vidtas före den nuvarande livsmiljön för fåglarna förstörs.

Torneälven samt dess biflöden ingår i NATURA 2000 områden och utgör riksintresse enligt Miljöbalken 3 kap 6§ samt 4 kap 1,6 och 8§§. Gränsälvscommissionen vattendom 200206-28 kan inte ses gälla eftersom kv Mjärden inte var med i det utökade översiktsplan och detaljplanen omfattar ett helt annat område vid Stadsviken.

Miljökonsekvensbeskrivning

Området som innefattar kv Mjärden ingick inte i översiktsplanen när "På Gränsen" planerades under 2001-2002. Gränsälvscommissionen gav vattendomen (2002-06-28) för området som inte omfattar kv Mjärden, dessa vattendoms handlingar kan därför ej användas vid miljökonsekvensbeskrivning av kv Mjärden. I detaljplan skrivs att ingen fågelinventering utförts sedan 1999. Publicerade inventeringar har dock gjorts 2003 (Rauhala) och från 2004 och 2005 finns tiotals dokumenterade fågelobservationer i olika nationella och lokala databaser både i Sverige och i Finland, se bilaga. De mest värdefulla häckningsplatserna som bl.a sångsvansboet har dokumenterats med bilder och modem GPS-teknik med mycket stor noggrannhet av boplatsens position.

Att spara en smal strandremsa orörd räcker inte till för att förhindra att fågellivet inte skadas. Fåglarna behöver skydd av vegetation. De flesta av strandhäckande fågelarter häckar från några meter till tiotals meter från vattenlinjen. Stranden i den södra delen av viken består av flytande torv och skadas mycket lätt om markarbeten utförs nära stranden. Detaljplanen omfattar en relativ liten del av Stadsviken men de 300 meter strand som ingår i planområdet utgör mer än 80 % av fåglarnas häckningsmöjligheter på den svenska sidan av viken. Många arter kommer att mista sina enda häckningsmöjligheter om strandområdet förändras.

Fågeljakt har inte förekommit vid Stadsviken under de senaste decennierna och är likaså förbjudet inom tätbebyggt område. Formulering av text om fågelskyddsområdet i Stadsviken och vid Torneälv bör ses över så att det följer Miljöbalken i ett modernt samhälle.

Kompensationsåtgärder

Kompensationsåtgärder blev utlovade redan 2002 i samband med planering av På Gränsen men ingenting har gjorts ännu. Om Strandmiljön förstörs och fåglarna tvingas att söka sig till andra lokaler kommer dem troligen inte att återvända till viken.

Fågelinventeringar utförda av erkända ornitologer måste utföras innan det nuvarande habitatet förstörs. Om byggandet av kv Mjärden startas måste kompensationsåtgärder vara färdigställda innan strandområdet röjs och görs olämpligt för fåglar. Markarbeten med kompensationsåtgärder måste göras utanför fåglarnas häckningstid (maj-juli). En skyddszon med högre vegetation (eventuellt vide) ska lämnas kvar mellan den planerade gc-vägen och stranden för att fåglarna kan tryggt fortsätta häcka på stranden.

Tätortnära naturområde med stora möjligheter för skolor och allmänheten att kunna studera fåglarnas liv från nära håll bör uppskattas. Unga och äldre människor med begränsade möjligheter att själv resa längre sträckor kan njuta av Stadsvikens natur om området planeras i enlighet de tidigare bestämda linjer (Stadsviken från hamn till park - 1991, Kemin lintuharrastajat, Haparanda jaktvårdskrets, Mattila Jaktvårdsområde, Haparanda naturskyddsförening, Tornion luonnonsuojeluyhdistys, Haparanda sportfiskeklubb, Friluftsförbundet)

Planområdet omfattar nästan alla lämpliga häckningsplatser för strandhäckande fågelarter på svenska sidan. Ändring av strandmiljön kommer att ha mycket stor påverkan av fågellivet och vissa fågelarter kommer att försvinna helt från viken och beståndet av ett flertal arter kommer att reduceras. Sångsvanens boplats och likaså de flesta skrattmåsar kommer att hamna under det planerade varuhuset och parkeringsplatser. Det bör således vara bevisat att byggandet av kv Mjärden kommer att orsaka stora skador på naturvärden.

Kommentar: Kommunen anser inte att yttranden är sakägare men bemöter skrivelsen i informationssyfte.

Fågelskyddsområde

Fågelskyddsområdet har behandlats genom hela projektets gång. Området reglerar skydd mot jakt av fågel och omfattar ett land- och vattenområde med stranden och Storgatan med all sin bebyggelse för hela Haparanda stad från järnvägsbron i söder till mindre delar av Stadsviken i norr. Skyddet inrättades genom föreskrifter 26 mars 1965 för att undvika att fåglar jagades med skjutvapen intill tätbebyggda områden. Projektet vare sig inverkar på eller påverkar bestämmelserna. Området är vare sig aktualiserat, föreslaget eller beslutat för något övrigt nationellt eller internationellt skydd av någon part. Se även övriga yttranden. Se även övriga inkomna yttranden.

Fågellokal

Haparanda kommun gör vid avvägningen av att möjliggöra den aktuella handelsetableringen med På Gränsen och kvarteret Mjärden och projektets påverkan på den reglerade Stadsvikens naturvärden bedömningen att bevarandeintresset i detta fall är mindre än behovet av att planförslaget genomförs. Se även övriga inkomna yttranden.

Stadsvikens succession (landhöjning)

Se svar på Folkparitets yttrande (område och landskapsbild)

Kompensationsåtgärder

Kommunen arbetar sedan 2003 med Stads- och centrumutveckling tillsammans med medborgarna. Ett första steg var att i dialog med de boende upprätta förslag till utveckling av torget vilket börjar genomföras sommaren 2005. Nästa steg är att utveckla vandrings-, natur- och rekreationsområden i ett projekt för stranden från Stadsviken i norr till naturreservatet Riekkola i söder. Arbetet bygger på intervjuer och enkäter om bl.a. stranden inhämtade 2003. Bärande idéer för stranden är skapandet/lämnandet av såväl lugna som livliga områden längs stranden som ett helt stråk. I norr stärks Stadsviken som ett rekreations- och grönområde genom att en vandringsled planeras runt hela viken (på svensk och finsk sida), fågeltorn anläggs och fåglarna häckningsmöjligheter stärks genom tillskapande av häckningsområden i nordvästra delen av viken och på den udde som går ned i viken norrifrån. I anslutning till riksgränsen vid E4 söder om Stadsviken planeras en evenemangspark (ett grönt vardagsrum) inom På gränsen projektet. Söder om E4 och till järnvägsbron planeras en aktiv zon med bad och bollspel, scener etc. Söder om järnvägsbron skapas en vandringsled längs stranden och genom skog och våtmarker för anslutning till Naturreservatet Riekkola och dess stigar och fågeltorn som ses över och renoveras vid behov. Stranden blir hopknuten till ett enda långt (gränsöverskridande) stråk som kan tillgodose flera behov. Utkasten väntas vara färdiga för utställelse till allmänheten efter midsommar och finnas ute för synpunkter under minst åtta veckor.

Projektets tillåtlighet

Området har i offentliga processer planerats allt sedan 1995. Ett första utkast med en vision om det framtida området presenterades i Utvecklingsplanen år 2000. Mycket av dessa inledande tankar lever kvar i planeringen.

Miljökonsekvensbeskrivning och behovsprövning är genomförda och godkända för samtliga delar:

- I projektet med Översiktsplan och Genomförandeplan med ansökan om vattendom
- I samband med upprättandet av finska detaljplaner enligt Mark och byggnadslagen (FI)
- I samband med upprättandet av svenska detaljplaner enligt Plan- och bygglagen (SE)

För projektet och området finns:

- Arkitekttävling 1996-1997
- Utvecklingsplan år 2000
- Vattendom meddelad år 2002
- Översiktsplan antagen år 2002
- Genomförandeplan år 2003
- Finska detaljplaner antagna år 2003
- Svenska detaljplaner antagna år 2004 och 2005
- Kontrollprogram för vattenmiljön

På området byggs med stöd av ovanstående för närvarande hus med lägenheter, seniorboende samt en lokalgata som blir den sjunde vägen mellan Sverige och Finland vilket kommer att förverkliga området och stärka ländernas integration. Se även övriga inkomna yttranden.

UTSTÄLLNINGENS STÄLLNINGSTAGANDE

Inlämnade synpunkter har behandlats och har till största del blivit bemötta eller tillgodosedda.

Förändringar i utställningshandlingarna p.g.a. inkomna yttranden

Vägområdets avgränsning mot plangränsen/den kommunala parkmarken justeras i enlighet med Vägverkets yttrande så att vägområdet längs hela sträckningen uppgår till 6 meter. Kvarvarande kommunal parkmark har fortsatt tillräckligt utrymme för de underjordiska ledningar som behövs. Kvartersmarkens avgränsning påverkas ej.

UNDERRÄTTELSE OM UTSTÄLLNINGSUTLÅTANDET, PBL 5:27

Utlåtandet sänds i brev till Länsstyrelsen och därutöver till de sakägare som yttrat sig och ej fått sina synpunkter tillgodosedda under planprocessen.

ANTAGANDE AV DETALJPLANEN, PBL 5:29

Planen behandlas för antagande av Kommunfullmäktige. Beslut väntas i juni 2005.

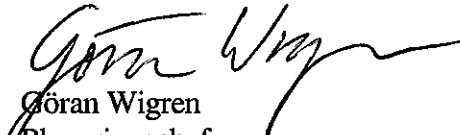
Beslutet om att anta planen anslås på kommunal anslagstavla, samt sänds i brev med besvärshänvisning till Länsstyrelsen och därutöver till de sakägare som yttrat sig om planen senast under utställningen och ej fått sina synpunkter tillgodosedda.

LAGA KRAFT, PBL 5:31

När beslutet om att anta planen vunnit laga kraft sänds planhandlingarna med laga kraft datum till Länsstyrelsen och Lantmäteriet.

Upprättad 2005-06-09

Samhällsbyggnadsnämnden
Haparanda kommun


Göran Wigren
Planeringschef